

[Thorkil Kristensen.]

jo på statens udgiftspolitik. Derfor sagde jeg i min fremsættelsestale i foråret, at der var en nøje forbindelse mellem den skatte-reform, vi gerne ville gennemføre, og den udgiftsreform, vi samtidig var begyndt på.

Nu har jo den højtærede statsminister i åbningstalen bebudet, at der skal komme en oversigt eller et overslag over vore økonomiske forhold længere frem i tiden, særlig med henblik på arbejdsmarkedet. Jeg tillader mig at udtale det håb, at denne oversigt også vil beskæftige sig med statsbudgettets omfang og karakter længere frem i tiden, for det må være det, der skal være afgørende for hele skattepolitikken — og derfor også for indkomstskattens skala. Vi vil derfor også i det kommende udvalg se at få de oplysninger, regeringen kan give os om, hvad den tænker sig om udgiftspolitikken fremover. Det har nemlig ingen mening at drøfte vort skattesystem som helhed uden at se det i relation til statens udgifter.

Men der er endnu en forudsætning, som må være opfyldt, før man endeligt kan drøfte skalaen: man må have klarhed over virkningerne af forskellige skalatyper. Det var den højtærede finansminister inde på i sin svartale under åbningsdebatten, hvori han fremsatte nogle udtalelser, som jeg opfattede som en bebudelse af forsøg fra regeringens side på at opstille en noget ændret byrdefordeling mellem de forskellige indkomstklasser ved indkomstbeskatningen fremover. Jeg blev ikke klar over, hvornår det var regeringens tanke at dette skulle begynde. Den højtærede finansminister var der inde på det uundgåelige spørgsmål om virkningen, hvis man foretager en sådan omflytning af skattebyrden — og det drejede sig jo om en lettelse i de mindre indkomsters beskatning og en forhøjelse af de større, eller måske kun det sidste — det er jeg ikke rigtig klar over, men det hænger jo også sammen med udgifterne. I den forbindelse talte den højtærede finansminister om, at efter hans mening havde man gjort sig overdrevne

forestillinger om, hvilken indflydelse dette ville have på landets opsparring. Det er klart, at det er lidt vanskeligt at vide noget bestemt derom; men man bør efter min mening ikke tage endelig stilling til indkomstskatteskalaen, før man har gjort et forsøg på at komme mere til bunds i dette spørgsmål — det er jo ikke nok med nogle løse fornemmelser.

Jeg kan oplyse, at der før krigen blev foretaget en undersøgelse af dette spørgsmål ved Aarhus Universitet på grundlag af et betydeligt materiale over 10 år — den er også offentliggjort. Den undersøgelse viste, at de små indtægter opsparede ca. 5 pct., de mellemste ca. 13 pct. og de store ca. 21 pct. Det er derfor klart, at efter dette materiale må man skønne, at det har en ret betydelig indflydelse på opsparringen, om man flytter nogle indkomster fra den ene kategori til den anden. Det må sikkert være muligt at få dette materiale suppleret med andet, fra andre byer og måske fra senere tid. Også dette spørgsmål ønsker vi taget op til undersøgelse i udvalget, sådan at vi kan holde op med at drøfte dette spørgsmål på det løse og kan komme til at tale om noget, vi virkelig ved.

Så meget om selve lovforslaget. Det var jo meningen, at det skulle være et led i en almindelig skattereform, og det vigtigste punkt i skattereformen som helhed er vel nok at få fastlagt byrdefordelingen mellem staten og kommunerne og mellem kommunerne indbyrdes. Det må være afgørende at have dette nogenlunde klarlagt, før man begynder at udforme de enkelte love om skatter til staten og navnlig om skatter til kommunerne. Derfor blev der af den foregående regering under indenrigs- og boligministeriet nedsat et embedsmandsudvalg, der skulle arbejde med spørgsmålet om byrdefordelingen og dermed med forberedelsen af en kommuneskattelov svarende til den her forelagte statsskattelov. Dette udvalg skulle skaffe materiale tilveje og anstille forskellige beregninger til brug for regeringens overvejelser. Vi har naturligvis siden rege-